

CARTA DE VOLTAIRE A MADAME DU DEFFAND (1754)

A Benedetta Craveri, Madame du Deffand y su mundo, Madrid, Siruela, 1992, pp. 183-184.

La seva carta, senyora, em va commoure més del que li sembla; i li asseguro que els meus ulls es van negar en llegir el que l'ha succeït als seus (...). Estic d'acord amb vostè en que la vida no val gran cosa; la suportem només per la força d'un instint gairebé invencible que la naturalesa ens ha donat, afegint a aquest instint el fons de la caixa de Pandora, l'esperança.

(...) El meu desig més autèntic i estimat seria passar amb vostè la tarda d'aquell dia tempestuós anomenat vida. L'he vista en el seu matí brillant, i seria molt dolç per a mi contribuir a consolar-la, i conversar lliurement amb vostè en els breus moments que ens queden, i que no seran seguits per cap moment. No sé ben bé que serà de mi, i no em preocupa gens; però compti, senyora, amb que és vostè la persona per qui sento un més tendre respecte i una amistat inalterable. (...)

Adéu, senyora. Sàpiga que lamento vivament la seva situació i que, des de la vora de la meua tomba, voldria poder contribuir a la dolçor de la seva vida. Es queda a París? Passa l'estiu al camp? Els llocs i els homes li són indiferents? La seva sort mai no m'ho serà.